

ЄВСЄЄВ Іван Федорович (22. 02. 1912, с. Старий Салтів, нині смт Вовчан. р-ну Харків. обл. — 07. 07. 1973, Київ) — історик. Доктор історичних наук (1966). Учасник

2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Харків. юрид. інститут (1937). Працював у Наркоматі юстиції, Президії ВР і РМ УРСР (1937–54). Від 1954 — старший науковий співробітник відділу зарубіж. соціаліст. країн Інституту історії АН УРСР (Київ). Досліджував історію сх.-європ. країн.

Основні праці

Народные комитеты Закарпатской области – органы государственной власти (1944–1945). Москва, 1954; Непорушна дружба народів соціалістичних держав – втілення ідей Великого Жовтня. К., 1957; Сотрудничество Украинской ССР и Польской Народной Республики (1944–1960). К., 1962.

Рекомендована література

1. Євсєєв Іван Федорович (1912–1973): Некролог // УІЖ. 1973. № 9.

Л. І. Ткачова

Бібліографічний опис:

Євсєєв Іван Федорович / Л. І. Ткачова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17399>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).